

FOLKOVÉ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2026

"PLÁTĚK"

7

31.

července
2026

Rejpalovo ráno 6

Pravé poledne vstoupí do světových kulturních dějin hned dvakrát. V pravé poledne čekal v jistém americkém městečku šerif Will Kane na hrdlořeza Franka Millera přijíždějícího vlakem.

A v pravé poledne v jistém moravském městečku zahájil do podzámčí sestoupivší hradní pán Marek Buš svůj varhanní koncert v kostele sv. Jana Křtitele. Maestro orámoval pozdní matiné Bachy a uprostřed se spolehl na vlastní improvizální schopnosti, ve kterých někteří slyšeli citáty z Mariána Vargy, on sám hovořil později o Orffovi. O tom, kdo koho ve skutečnosti ovlivnil, bude diskutovat uzavřená muzikologická rada, o výsledku se dozvíte z barvy dýmu z komína u kamenného mostu. Pakliže čapí rodinka dovolí.

Jasnou královnou večera byla, vlastně trochu nečekaně, Bára Zmeková se svou kapelou. Proč nečekaně? Inu, ne, že bychom nebyli zvyklí si do šapitó chodit pro silné zážitky, ale podvědomě přece jen tuhle scénu považujeme za jakési „béčko“. Jenže Zmeková byla áčko s vykřičníkem, a moc by jí slušela tomu odpovídající scéna. Skladatelsky i textově svěží neotřelý repertoár, přístup, ve kterém se krásně prolíná písničkářská tradice s modernitou (do které ovšem paradoxně patří například i vintage klávesové zvuky), skvěle sehrané trio a nad tím vším brilantní Bářin zpěv – co víc by ještě mělo být vstupenkou na velkou stage?

pokračování na straně 2...

Pátek 31. 7.

Rozzářené světlo od 17:30 hod.

Kala Zingarica:
Iva Bittová &
Petr Pavlinec &
Dětský sbor
z Hornácka

Triptic
(Skotsko)

L'antidote
(Írán/Albánie/Libanon)

Noční koncert
ve Staré tkalcovně
40:40:40 x 4

Rejpalovo ráno 6...pokračování ze
strany 1...

Jenže koho,
hypoteticky, za
čtvrteční večer s Bárrou
Zmekovou prohodit a
poslat ho do stanu?
Přiznávám, že Jan
Bětlák odehrál mnohem
lepší koncert, než jsem
očekával. Což bylo
dáno celkem fajn
kapelou a hlavně
účastí hostů (Marie
Puttnerová, Beata
Bocek, Vladimír
Javorský, Martin
Novák), kteří velmi
zdravě narušovali
poněkud jednostrunný
projev samotného
protagonisty. Bohužel,
navazující anglicko-
skotské The Furrow
Collective Trio nikoho
takového nemělo a
muselo se spolehnout
samo na sebe. A právě
to jej velmi silně
nominuje (při případné
příští návštěvě) do
koncertního stanu.
Možná by se tam obě
zpěvačky i kytarista
cítili dokonce líp,
protože jejich projev a
celkové provedení
lidového materiálu

Sobota 1. 8.**Světla festivalu**

od 17:30 hod.

**Orchestr Folkových prázdnin
(CZ/Německo/Skotsko)****Greg Lawson & Phil Alexander
(Skotsko)****Seckou Keita: 30 let hudby
(Senegal/Velká Británie)**

Divadlo pro děti:

Toymachine: Jak slon dostal chobot
(začátek v 15 hod. v Šapitó v parku)**Stará tkalcovna**11:00-12:00 Casey Driessen: Otherlands
(krátké hudební filmy)12:00-13:00 Ještě do druhý nohy
(film o Jiřím Černém)

...a další dílny dle rozpisu...

**FOLKOVÉ PRÁZDNINY
NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU**

Na dnešní scéně...

Kala Zingarica (Iva Bittová & Petr Pavlinec & Dětský sbor z Hornácka)

Nově rozezvučené zapomenuté romské písně z Hornácka. Oživlé písně hoňáckých Romů.

Radost z jakéhokoliv vystoupení Ivy Bittové na Folkovkách se násobí tím, že pokaždé přiveze jinou hudbu, a i když ji třeba známe, dostane se nám její úplně nové podoby, protože ji obvykle nechá projít filtry svých nevšedních přístupů a zkušeností a potřeby nahlédnout na ni z odlišného úhlu. Zkrátka Iva Bittová. Tentokrát půjde o zapomenuté romské písně z Hornácka, převzaté ze sbírky romského hudece Pavla Kubíka. „Jedná se o písně, které se už nehrají a existují pouze v zápisech. Proto jsme se s Ivou rozhodli je znovu rozezvučit, aby nebyly zapomenuty. Nejprve ve studiu Českého rozhlasu a následně na společných koncertech,“ vysvětlil zrod nového projektu Kala Zingarica (Romský osud) cimbalista Petr Pavlinec z kapely Musica Folklorica. Muzikantský rod Kubíků zůstává na Hornácku dodnes pojmem a jeho symbolem primáš Jožka Kubík, kterému v úctě všichni říkali Majstre a jako prvnímu Romovi u nás mu postavili sochu. Neméně známý byl primáš Josef Kubík řečený Filík, jehož vnuci Pavel a Petr Kubíkovi od roku 2004 vedou cimbalovku Kubíci a pokračují nejen v rodovém muzicírování, udržují také v paměti romský repertoár. Hvězdná dvojice s ním pracuje nicméně po svém, bavíme se přece o Ivě Bittové a nenechme se zmást komorním spojením hlasu, houslí a cimbálu. Do písni vkládají osobní emoce a v syrovosti jdou, jak se říká, na dřev. Nehledě na to, že okolo sebe mají dětský sbor z Hornácka, takže všichni společně zapomenutým romským písním vdechují doslova nový život.

působí jako přesazené z anglické kuchyně od nedělního čaje o páte na pódium prestižního festivalu.

Čekalo se, co vymyslí a kterým směrem se vydá Stuart McCallum se svými přáteli na závěr večera v rámci rezidenčního projektu. Rejpal by k tomu řekl asi toto: chápe, že za pár dní připravít projekt s lidmi, kteří spolu normálně nehrají, je oříšek. Neméně tvrdý, jako dát dohromady skladby, které se v hodinovém bloku budou hrát. Zároveň platí, že vkus máme každý úplně jiný a vůbec, ať si každý hraje, co chce. A protože se každý, kdo má pozitivní náhled na svět, dočká zasloužené odměny, dostalo se jí i rejpalovi: v podobě McCallumova sólového přídavku v tom duchu, v jakém uchvacuje v rámci dua The Breath.

Na shledanou zítra zase tady

Ondřej Bezr
šéfredaktor kulturního
magazínu UNI

Řekne se klezmer

Slova stárnou stejně rychle jako lidé, kteří je říkají. Aby alespoň chvíli vydržela, začala se zapisovat. Od hliněných destiček přes fresky a tesání do kamene, papýrové svítky, tištěné stránky až po binární jednotky a nuly. Čím dokonalejší zápis či záznam, tím plytší obsah. Nevěříte? Starověké zákony platily i stovky let, ty dnešní stěží do příštího hlasování... S muzikou je to jinak. Od pravěku je vždy jen a pouze tady a teď. Pravda, známe partitury, magnetické pásky, šelakové a plastové desky s mikro i nano drážkami, virtuální zpěvníky a phonobanky... Nejdůležitější však zůstává obživlý hudební nástroj a hlasivky.

Triptic (Skotsko)

Stačí říct pouze jména: Greg Lawson, Phil Alexander a Mario Caribé.

Nové trio a nové překročení hudební běžnosti.

Nebudeme vám podsouvat, jak byste k tak niternému zážitku měli přistoupit, na to už po začátku koncertu nepochybně přijdete sami, připravte se ale na to, že si určitě položíte otázku, co trojici vede k tomu, aby naši mysl bombardovala tak opojným flirtováním východoevropského klezmeru s tangem, jazzem, arménskými melodiemi, Latinou a britským folkem. Jenomže co jiného od pohrobků slavné kapely Moishe's Bagel čekat. Dobře také víme, že se houslista Greg Lawson, klavírista Phil Alexander a kontrabasista Mario Caribé nikdy nepřestali dívat za horizont běžnosti, takže nebylo jednoduché hudbu, kterou hrají, popsat, zato jste si byli jistí, že radost, jakou z ní sami mají, dokážou doslova opojně přenést i na posluchače, a přitom je držet v napětí, co trojici během spontánních improvizací napadne. Podle Phila Alexandra navíc existuje možnost, že se přitom zblázní a z pomalé skladby jim vyjde i pro ně nečekaná rytmická rozpustilost. Na Folkovkách oblíbení Moishe's Bagel nejsou jedinou referencí nového tria a z názvu vyplývá, že do debutového alba The Jackdaw Sessions, jako do uměleckého triptychu, jeho členové s pověstí vyhledávaných virtuózních muzikantů, aranžérů a skladatelů vložili své neobyčejné kariéry, kdy vyjmenování, s kým spolupracovali a co dokázali, je i nad možností festivalového katalogu.

L'antidote (Írán, Albánie, Libanon)

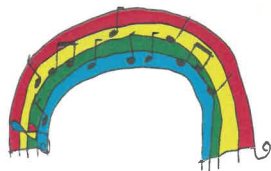
Katarzní tranzovní meditace.

Rytmus jako protijed na zničené sny.

Být hudba tria pověstnou pohádkovou jeskyní, nemuseli byste žádat Sezama, aby se otevřela, stačilo by vyslovit jména mistrovských, a nepochybně hvězdných instrumentalistů. Určitě je znáte nebo jste o nich alespoň slyšeli: íránský perkusista Bijan Chemirani (Sting), libanonský klavírista Rami Khalifé hostující s předními světovým symfonickými orchestry a albánský hráč na cello Redi Hasa (Ludovico Einaudi, Bobby McFerrin, Robert Plant). „Írán, Libanon a Albánie nebyly – a nejsou – snadnými místy pro vyjádření našeho umění. Proto jsme se setkali v italské Apulii. Pandemie skončila, ale pocit marnosti přetrvával. Okolo nás totiž docházelo k příliš ničivým událostem: války, změna klimatu, lidské sobectví a domněnka, že to nejhorsí možná teprve přijde. A tak jsme hledali způsob, jak se tomu bránit a vyšla nám z toho hudba jako druh léčby ze zklamání a zničených snů,“ vysvětlil Bijan Chemirani vznik tria, nazvaného stejně jako loňské debutové album jednoznačně: L'Antidote, nebo-li protijed. Instrumentální neoklasikou, tradicemi, Balkánem, pizzikou a jazzem nasáklé skladby prý poznamenaly prostor, ticho a krásné prostředí, kde vznikly. Kontemplativní snění o lepší budoucnosti vykvétá do nádherných a zároveň lahodně uklidňujících melodií, které ovšem postupně během improvizčních ploch přecházejí do hypnotických rytmů směřující ke katarznímu tranzu, kdy sebou na židli šijete, až nakonec vstanete, pustíte se do tance a zapomenete na čas nebo dokonce na svět okolo vás.

Kdesi na východovýchodojihu, hodně daleko od Náměště, začali, řekněme za našeho dvanáctého století, říkat muzikantskému instrumentu slovem velmi podobným dnešnímu termínu klezmer. Později označoval celou kapelu, hrající pro pobavení. Dnes si pod tím slovem vybavíme specifický hudební styl, spjatý se semitským, jevrejským, židovským, chasidským ... etnikem. Nehledejme nejvýstižnější nebo nejpresnější přídomek, jsou si blízké právě tím, o čem je řeč. Co teoretik, to ale odlišná definice. Klezmer je pro mne melodie. V časech, kdy se z muziky ztrácí melodičnost, a dokonce i český zlatý slavík (!) vystačí s jedinou kolovrátkovou linkou ve všech „kompozicích“, je tento druh hudebního vlivu neobyčejně osvěžující. Zkrátka a snad i dobře: kde je melodie (můžu si ji zapískat) to má kořeny v klezmeru!

Libíček

MLŽÍTKA A PÍTKA
Máme počasí, u kterého si nelze nevšimnout jeho vysoké teploty. Připravili jsme pro vás pítka, která jsou umístěna ve Staré tkalcovně a u oranžového stanu pro děti, využijte je! Jsou u nich plastové kelímky, které, prosím, odkládejte do recyklovatelného odpadu. Chvilkovou úlevu od vedra vám mohou přinést i mlžítka, která jsou jak v kempu, tak nahoře u parku za stánky u tzv. rondelu...

Společný text devíti účastníků, kteří se sešli bez lektorky v dílně Tvůrčího psaní...

Zvon

Už z hor zní zvon
 Dah die welt steh still (svět utichl)
 A ovečky jdou spát
 Pastýři přebíhají kopce
 A vyhlíží úplněk
 Vlci však tak vyhlízejí – ovce
 Sametové oblázky pasoucí se na smaragdových loukách
 A milují vše co vidí
 A zvony to prezentují ve věžích a kostelích
 Doplňují je tóny úžasného varhaníka Josefa Kafky
 Znějí nekonečně

Akrostichy

Hodiny

Hospodské otlučené dveře
 otevřel starý kovboj
 dívá se ponuře hustým dýmem
 indiáni nikde
 nedíval se však pod stoly
 ydiot natvrdlý i přesně tak vypadal
 s šípem v hrudi na podlaze

Reliéf

Rychlost je někdy past
 energie přebývá
 lítost není na dosah
 i když
 étos situace
 fatálně zní

Start

Seděli jsme
 tam kde
 antilopy
 ráno
 tiše chodí spát

Přidružený účastník dílny Tvůrčího psaní, která se vlastně nekoná, na popud lektorky napsal a nám předal:

Taková letní

Voniš jak tráva s'tatá kosou
kakost a rdesno ležící
a opatrně nohou bosou
rozhrnuješ ostřici

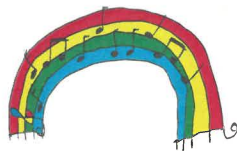
Drchnička drhne po kamení
řebříček stoupá do nebe
voniš jak louka po setmění
rosa je horká nezebe

Voniš jak seno a kdesi v stínu
budí se lišaj ze spaní
na břicho kladeš si kopretinu
a miluješ mne bez ptaní

M.

FOLKOVÉ PRÁZDNINY NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

*Divadlo pro děti ve
Vlašském dvoře od cca
18:40 hod
Pátek 31.7.
Divadlo Dokola:
Dášeňka*

*Múzy v šapitó
V sobotu 1.8. o
přestávce mezi prvním
a druhým koncertem
vás lektori z letošního
Hnízda múz zvou na
prezentaci svých dílen
a workshopů, výstavu
výrobků, které v
průběhu Folkovek
vznikly, živou hudbu,
žonglování, kejklrování
a recitaci. Přijďte do
šapitó v zámeckém
parku!*

Šapitó

hudební scéna ve stanu
"šapitó" v zámeckém
parku v cca 20:20

Pátek 31.7.

My dva trio

Folkrocková
velkoměstská poetika z
Ostravy.

Současný folk se
svébytnými texty.

Navzdory
nejednoznačnému
náзву jsou opravdu tři:

Václav Khýr (zpěv,
bicí), Jiří Šoltis

(kytara) a Tomáš Vašut
(housle). Přijíždějí z

Ostravy, města, které
se svým prostředím a

poetikou propsalo do
jejich posledního alba

Vystupovat! V

promyšlených aranžích
na něm propojují folk,

s popem, klasikou a v

tradicích podobných
kapel s bluesrockem,

záleží na zaměření
skladeb s texty

oscilujícími mezi
lyrikou, humorem,

jemnou ironií a občas i

křesťanským
filosofováním (Jednou
seš křesťanka / tak

musíš milovat).

Hnízdo múz 1.8.

08:30 - 09:30 Čchi-kung

09:00 Babiččina pohádka z půdy

09:30 - 12:00 Grafická dílna - suchá jehla

10:00 - 13:00 Hrajeme si s dětmi

10:00 - 12:30 Buttonky

10:00 - 12:30 Keramická dílna - modelování

10:00 - 12:30 Veselé knoflíkování na tašky

10:00 - 12:30 Závěsy z kovu a skla

10:00 - 12:00 Když pódium chutná po strachu

10:00 - 12:00 Nech své tělo tančit... tancem až k duši

10:00 - 12:00 Skleněné vinuté perly - šperk. technika

10:00 - 12:00 Smalty na vařič

10:00 - 12:00 Venkovní společenské hry

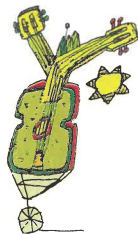
10:00 - 12:00 Zauzlovaná dílna

10:00 - 12:00 Žonglování a kejklrování

10:00 - 11:00 Tančírna - Argentinské tango

17:00 - 17:15 Zpívání pod stromem

17:30 Orchestr Folkových prázdnin

Ze včerejší komentované prohlídky. Kdo tam byl tak ví, že v Galerii 12 právě probíhá výstava sochaře, malíře, grafika, designéra a hudebníka Stefana Milkova, který ji nazval Neklidné časy II. Autor přijal pozvání Lídy a Pavla Tasovských, kteří jsou na snímku společně s autorem...

Old Forest Echoes

Včerejší „lesní“ koncert s unikátní výstavou nástrojů z materiálů, které les poskytl, se ke spokojenosti zúčastněných umělců i návštěvníků velmi povedl. Aby se tento projekt nestal jednorázovou akcí, rozhodlo se, že včerejší instalace bude v náměšťské oboře ponechána. Na ceduli u vstupu bude:

Toto je stezka pro ty, kteří hledají krásu v lese a hudbu v tichu přírody. Ta se mění s ročními obdobími stejně, jako se měníme i my. Kdo hledá, najde svoji cestu. Přidej se. Stezka byla postavena jako součást lesního koncertu projektu Old Forest Echoes pod vedením Barbory Xu pro Folkové prázdniny v Náměšti nad Oslavou lesním umělcem Tommi Lainem z Finska, s pomocí Juhua Wu z Taiwanu a podporou místních dobrovolníků a za spolupráce se správou náměšťské obory.

Výstava k 20. výročí vydávání Katalogu Naleznete ji ve výstavní síni Staré radnice na náměstí za Turistickým a informačním centrem. Je jedinečná a exkluzivní v tom, že si můžete vydražit „tabuli“. Uděláte si tak radost nejen sami sobě, ale také Folkovým prázdninám. Výtěžek z této aukce bude totiž věnovaný na úhradu nákladů spojených s dalšími Folkovkami. Aukce jednotlivých „tabulí“ startuje na 1000,- Kč/ks, vy můžete zvyšovat nabídku a společně s vaším kontaktem ji připsat do knihy v Turistickém informačním centru. Vše bude probíhat do konce Folkovek, a to do 1.8. do 17:00.

Zvítězí pochopitelně nejvyšší nabídka. Po ukončení výstavy (31.8.) odešleme vydražené předměty novým majitelům.

*Léto udeřilo
nikde není
chládek
není kam
se schovat
radost má jen
sládek*

Michal K.

Účastníci letošního Kolokvia...

*Nechod'te prosím ze
zámku po silnici!
Včera byly opět vidění
návštěvníci, jak kráčí
po hlavní silnici dolů
do města. Není to
správná cesta, na
řidiče také působí
horko obdobně jako na
nás a nemusí být ve
stoprocentní kondici a
střehu. Pokud tedy
někoho uvidíte, že se
chce vydat silnicí dolů,
upozorněte jej, že
existuje cesta mnohem
pohodlnější (a vede
stínem)! Stačí se vydat
okolo stánků
asfaltovou cestičkou
přes živý plot a tam už
vede cesta dolů, do
města, k mostu, k...,
zkrátka kam
potřebujete!*

Dnešní noční koncert ve Staré tkalcovně...

40:40:40 x 4

Etnosuita vytvořená speciálně pro jubileum Folkových prázdnin.

Marian Friedl & Stano Palúch & Martin Kocián & Jakub Podešva

40:40:40 x 4 je etnosuita vytvořená speciálně pro jubileum Folkových prázdnin. Pro realizaci se sejdou 4 muzikanti, budou hrát bez pauzy šťavnatě etnokousky po dobu 40 minut a použijí k tomu celkem 40 hudebních nástrojů! Hudební složka bude doplněna o mimořádný vizuální zážitek, který zajistí

promítání fotopříběhu s časomírou a pohyb muzikantů po ztemnělé ploše zaplněné nástroji. Účinkují: Marian Friedl (dechové a strunné nástroje), Stano Palúch (strunné nástroje, klávesy, perkuse), Martin Kocián (basové nástroje), Jakub Podešva (zvuk a sound design).

After Midnight 7 – 2026

Bratři a sestry, čteme ze svatého Eliáše, s. 302: „Legendární rockové festivaly – zvláště Monterey a Woodstock, ale bylo jich mnohem více – dělaly, co mohly, aby vyvolaly stejného ducha sdílené hudby a cíle, který vládl na newportském festivalu, pocit, že to, co se děje na pódiu, je pokračováním toho, co se děje v publiku. Technologie však nevyhnutelně cosi změnila: v Newportu jste viděli v publiku lidi s vlastními kytarami a banjy, a když skončil oficiální program, následovala neoficiální hudební produkce, která zněla velmi podobně jako to, co se hrálo na pódiu.“ Technologie? Co je to technologie? MATUŠKA JENOM ZLATÁ! Každý ať si hraje, na co chce: Michal Pavlíček na elektriku, Luboš Malina na BANDŽO, a přesto zůstávají kamarády. *

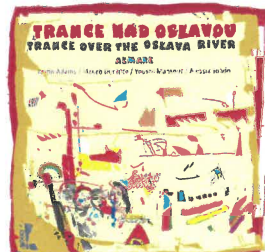
NOVE LP, CD

CD a LP, které jinde neseženete!

Možná vám ještě běhá mráz po zádech, když si vzpomenete na loňskou hudební smršť, která se Náměšti přehnala při koncertu Trance nad Oslavou.

Tento projekt, který vznikl pod vedením Maura Duranteho a Justina Adamse, kteří si do Náměště pozvali ještě dvě hudebnice, Alessii Tondo a Yousru Mansour, byl vytvořen přímo pro náš festival. Z těchto rezidenčních projektů každý rok vzniká CD a LP.

A teď už k dění v zámeckém Freebody Parku. Že bude mít Jan Běťák spoluhráče a že jich bude i s ním devět, mi řekl předem kamarád, který s ním před časem sedával v jedné kanceláři. Přesto jsem dost zíral, když jsem zvedl oči od úderného Rejpalova rána na první stránce Plátku a na pódiu se vlnily MARIE PUTTNEROVÁ & BEATA BOCEK úplně stejně jako tenkrát, když tu vystupovalo ZVÍŘE JMÉNEM PODZIM. Jen místo Beaty se tehdy vlnila Marie Kieslowski, ale to je jedno, jde o ten CELKOVÝ DOJEM, jak zpívá Petr Váša. Ten byl dokonalý už od písně SVĚT (je krásná věc), což mi připomnělo sanfranciského básníka Lawrence Ferlinghettiho, který říkal, že SVĚT JE BÁJEČNÉ MÍSTO K NAROZENÍ = doufám, že se to teď konečně učí jako maturitní otázka. Když se ale přiznám, že mi VRAŤ SE (ZPÁTKY DOMŮ) připomnělo Traveling Home For Christmas, bude vypadat, že sem tahám nějakého CHRISSE nebo REU. Za to ale ta písnička nemůže, Marie Puttnerová by se přece nevlínila v nějaké blbosti. Nakonec si přišel zazpívat i VLADIMÍR JAVORSKÝ a mně to naštěstí už nic nepřipomínalo. * Vystupující číslo dvě na hlavním pódiu je vždycky nějaký zklidňující element. Už jsem to pochopil, už neříkám, že po prvním koncertu, který je vždycky skvělý, by mohl program skončit. Každopádně by to v případě The Furrow Collective Tria, které tvořili Lucy Farrell, Emily Portman & Alasdair Roberts, byla věčná škoda. Přišli bychom o ozajstnou english country music, jak se označili sami umělci. * Když pak v bílém stanu Bára Zmeková za podpory Viktora Dořičáka (bicí) a Pavla Šmída (baskytara) zpívala SANTIAGO, napadala mě ještě jiná Santiaga: jednak album The Chieftains, druhak album Daniela Fikejze a taky SANTIÁNO od Matušky, jenom zlaté. Všechna Santiaga i Santiána jsou výborná. Škoda, že Chieftains i Muška, jenom zlatá už na Folkovky neprijedou. Patřili by sem. DAN FIKEJZ by do běžných folkových škatulek nezapadal, ale po zhlédnutí vystoupení čtveřice Stuart McCallum (kytary), Jason Singh (přírodní beat box) Nicolas Kummert (saxofon) Oliver Vibrans (zvukový design) ho vidím jako folkaře přímo rozeného. Jen REZIDENTI spustili, vešel mi do hlavy úplně jiný žánr, ale vzhledem k aktuálnímu počasí (PŮLNOC, DEVĚTADVACET STUPŇŮ VE STÍNU, jak zpíval v minulém tisíciletí tehdy mladý Vladimír Merta), naprosto pochopitelný. Zněl: ZA TEPLÝCH LETNÍCH NOCÍ/ZDÁ SE, ŽE ŽIVOT NIKDY NESKONČÍ/TMU PROTNOU SVĚTLA VLAKU/VE KTERÝM JEDE JENOM PRŮVODČÍ. * Tu písničku musel PETR FIALA, MELANCHOLIK Z MORAVY, ROČNÍK 1964, napsat u nás na balkoně při pohledu na příjíždějící půlnočák, zvaný též divadelní vlak. Dnes měl 16 minut zpoždění a svítil jenom předními světly, takže v něm asi opravdu jel jen průvodčí. Pod balkonem, na jižních svazích, kam skupina BUTY, RENÉ & RUDOLF jezdívají hrát golf, cikaly cikády, asfalt v zatáčce Františka Šťastného se roztékal, Telegraph Road se ponořila do úsporného nočního osvětlení a Haight-Ashbury spala spánkem spravedlivých, když tu z ulice U Studánky vyjela půlnoční T. Taxis Tramway, uprostřed křižovatky z plošiny křepce seskočil sto devítiletý FERLINGHETTI se sbírkou vinylů v podpaží, aby pak bosý odkračel kanálkem s proudící chladivou vodou ke svému knihkupectví CITY LIGHT BOOKS. Ano, světlo je téma letošního ročníku, takže je to správně, říkali na VÍDNI.

Milan Zeibert (2:18)

P. S. Všichni účinkující věnovali při svých vystoupeních jednu píseň zemřelému Glenu Hansardovi.